Zbirka odločb sodne prakse

SKLEP SODIŠČA (tretji senat)

z dne 11. julija 2013 *

„Razlaga sodbe — Nedopustnost“

V zadevi C-496/09 INT,

zaradi predloga za razlago sodbe z dne 17. novembra 2011 v zadevi Komisija proti Italiji (C-496/09), vloženega 14. februarja 2013 na podlagi člena 43 Statuta Sodišča Evropske unije in člena 158 Poslovnika Sodišča,

Italijanska republika,

druga stranka v postopku je

Evropska komisija,

SODIŠČE (tretji senat),

v sestavi K. Lenaerts, podpredsednik Sodišča, v funkciji predsednika tretjega senata, T. von Danwitz, E. Juhász, G. Arestis in D. Šváby (poročevalec), sodniki,

generalni pravobranilec: N. Jääskinen,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

po opredelitvi generalnega pravobranilca

sprejema naslednji

Sklep

1 Italijanska republika je 14. februarja 2013 v sodnem tajništvu Sodišča vložila predlog za razlago točk 52, 55 in 68 obrazložitve sodbe z dne 17. novembra 2011 v zadevi Komisija proti Italiji (C-496/09, ZOdl., str. I-11483, v nadaljevanju: sodba, katere razlaga se predlaga) ter točke 2 izreka navedene sodbe.

2 Italijanska republika Sodišču predlaga, naj:

— besede „še nevrnjen znesek na dan razglasitve te sodbe“ iz točk 52, 55 in 68 obrazložitve navedene sodbe in iz točke 2 njenega izreka razloži tako, da se nanašajo na še nevrnjen znesek na dan, ko je bila v postopku končana faza izvedbe dokazov, to je v trenutku izoblikovanja postopkovnega dejanskega položaja, na podlagi katerega je Sodišče odločalo o sporu,

* Jezik postopka: italijanščina.

— besede „ki ob koncu zadevnega obdobja še niso bile vrnjene ali glede katerih ni bilo dokazano, da so bile vrnjene“, uporabljene v točkah 52, 55 in 68 obrazložitve iste sodbe ter točki 2 njenega izreka, pa tako, da se z njimi Evropski komisiji nalaga, naj za polletno oceno napredka, ki ga je napravila Italijanska republika pri izterjavi zadevnih pomoči, upošteva ne le tiste dokumente v zvezi s tem polletjem, s katerimi je bila Komisija seznanjena pred njegovim iztekom, ampak vse dokumente v zvezi z referenčnim polletjem.

Sodba, katere razlaga se predlaga

3 S sodbo, katere razlaga se predlaga, je Sodišče razsodilo:

„1. Italijanska republika s tem, ko na datum izteka roka, ki ga je Komisija v skladu s členom 228 ES določila v obrazloženem mnenju z dne 1. februarja 2008, ni sprejela vseh ukrepov za izvršitev sodbe z dne 1. aprila 2004 v zadevi Komisija proti Italiji (C-99/02[, Recueil, str. I-3353]) v zvezi z vračilom pomoči s strani prejemnikov, ki so bile v skladu z Odločbo Komisije 2000/128/ES z dne 11. maja 1999 v zvezi s sistemi pomoči, ki jih izvaja Italija in se nanašajo na ukrepe za zaposlovanje [(UL 2000, L 42, str. 1)], razglašene za nezakonite in nezdružljive s skupnim trgom, ni izpolnila obveznosti iz te odločbe in iz člena 228(1) ES.

2. Italijanski republiki se naloži, naj Komisiji na račun ‚Lastni viri Evropske unije‘ plača denarno kazen v višini, ki ustreza osnovnemu znesku 30 milijonov EUR, pomnoženemu z odstotkom nezakonitih in nezdružljivih pomoči, ki ob koncu zadevnega obdobja še niso bile vrnjene ali glede katerih ni bilo dokazano, da so bile vrnjene, in ki se izračuna glede na celoten še nevrnjen znesek na dan razglasitve te sodbe, in sicer od te sodbe do izvršitve navedene sodbe z dne 1. aprila 2004 na polletno zamudo pri izvajanju potrebnih ukrepov za izvršitev sodbe z dne 1. aprila 2004 v zadevi Komisija proti Italiji.

3. Italijanski republiki se naloži, naj Evropski komisiji na račun ‚Lastni viri Evropske unije‘ plača pavšalni znesek 30 milijonov EUR.

[…]“

Stališča strank

4 Prvič, Italijanska republika trdi, da je z razlago besed „na dan razglasitve sodbe“ v smislu, da se nanašajo na položaj na dan 17. novembra 2011, to je dan razglasitve sodbe, katere razlaga se predlaga, in ne na položaj na dan končanja preiskovalne faze postopka, izpostavljena nerazumnim posledicam, ker se s táko razlago zaostri denarna kazen, ki ji je bila naložena. Ta razlaga naj bi bila tudi v nasprotju z logiko mehanizma denarne kazni, določenega v členu 228(2) ES, ker je z navedeno razlago višina denarne kazni odvisna od okoliščine, ki je zunaj nadzora te države članice, in ker bi se z njo prekinila njena povezava s položajem, ki ga je Sodišče upoštevalo za določitev višine te kazni.

5 Drugič, Italijanska republika trdi, da je razlaga besed „ki ob koncu zadevnega obdobja še niso bile vrnjene ali glede katerih ni bilo dokazano, da so bile vrnjene“, na podlagi katere se izključuje, da Komisija za določitev pripadajoče denarne kazni upošteva dokaze, ki jih je ta država članica predložila po izteku zadevnega polletja, ne le nepotrebna za zagotovitev izvršitve zgoraj navedene sodbe Komisija proti Italiji, ampak tudi v nasprotju z načelom lojalnega sodelovanja, kakršno odtlej izhaja iz člena 4(3) PEU.

6 Kar zadeva Komisijo, ta meni, da predlog za razlago, ki ga je vložila Italijanska republika, ni dopusten, ker ni nobene nejasnosti glede pomena ali posledic sodbe, katere razlaga se predlaga, ter da želi navedena država članica z njim v bistvu izpodbiti jasno vsebino te sodbe in spremeniti njene posledice v svojo korist.

Predlog za razlago

7 Člen 158(1) Poslovnika Sodišča določa, da mora Sodišče v skladu s členom 43 Statuta Sodišča Evropske unije v primeru nejasnosti pomena ali posledic sodbe ali sklepa na zahtevo stranke ali institucije Unije, ki ima za to upravičen interes, dati razlago.

8 Opozoriti je treba, da se mora predlog za razlago, da bi bil dopusten, v skladu s sodno prakso Sodišča nanašati na izrek zadevne sodbe v povezavi z njenimi bistvenimi razlogi, namen takega predloga pa mora biti odpraviti nejasnost ali dvoumnost, ki bi lahko vplivala na pomen in posledice same sodbe, če je bilo treba z njo odločiti v točno določenem primeru, predloženem Sodišču. Zato predlog za razlago ni dopusten, če se nanaša na vprašanja, o katerih v zadevni sodbi ni bilo odločeno (sklep predsednika Sodišča z dne 20. aprila 2010 v zadevi Pellegrini proti Komisiji, C-114/08 P(R)-INT, točka 6 in navedena sodna praksa).

9 Glede prve trditve obravnavanega predloga je treba ugotoviti, da je v izreku sodbe, katere razlaga se predlaga, v skladu z obrazložitvijo iz njenih točk 52, 55 in 68 dan razglasitve navedene sodbe izrecno naveden kot referenčni datum za določitev celotnega zneska še nevrnjenih pomoči, ki ga je treba uporabiti kot osnovo za izračun postopno padajoče denarne kazni, naložene zadevni državi članici.

10 Kar zadeva drugo trditev tega predloga, je poleg tega jasno, da je s strogo dobesedno razlago izreka sodbe, katere razlaga se predlaga, mogoče utemeljiti to, da Komisija za izračun odstotka pomoči, ki jih je treba šteti za nevrnjene ob koncu opredeljenega polletja, upošteva samo listinske dokaze, ki jih dobi pred iztekom zadevnega obdobja.

11 V zvezi s tem zadošča ugotovitev, da želi Italijanska republika s trditvama v svojem predlogu izpodbiti posledice take strogo dobesedne razlage izreka sodbe, katere razlaga se predlaga. Táko izpodbijanje pa ne more biti združljivo ne s členom 43 Statuta Sodišča in členom 158(1) Poslovnika ne s pravnomočnostjo, ki velja za sodbe Sodišča.

12 Ker ne temelji na nobeni nejasnosti pomena in posledic sodbe, katere razlaga se predlaga, je treba torej navedeni predlog razglasiti za nedopusten.

Stroški

13 V skladu s členom 138(1) Poslovnika se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Ker je Komisija predlagala, naj se Italijanski republiki naloži plačilo stroškov, in ker ta s predlogom ni uspela, se ji naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je Sodišče (tretji senat) sklenilo:

1. Predlog za razlago se zavrže.

2. Italijanski republiki se naloži plačilo stroškov.

Podpisi